

Др Предраг Стојановић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Крагујевцу

УДК: 347.732:347.44

УГОВОР О ПОСРЕДОВАЊУ*

Резиме

Посредовање је „стари“ трговачки посао, регулисан још у доба кодификација Римског права. Он има свој специфични правни, економски, па и финансијски садржај. У овом тексту аутор се фокусирао на правну компоненту уговора о посредовању, не наглашавајући посебно остале две компоненте. Разлог томе је чињеница да је уговор о посредовању изузетно чест правни посао, нарочито у временима када се жели постићи већи степен сигурности код склапања самих уговора до којих се долази посредовањем. Отуда и комбинација ставова еминентних аутора (теорија) законских аката (легислатива) и судске праксе, којима аутор настоји да поткрепи своје виђење правне суштине уговора о посредовању.

Кључне речи: посредовање, уговор, обавезе, контрахенти, дејство

1. Појам и карактеристике уговора

1.1. Појам уговора

Уговором о посредовању¹ обавезује се посредник да настоји да нађе и доведе у везу са налогодавцем лице ради преговарања о закључењу одређеног уговора, а налогодавац се обавезује да ће му исплатити одређену надокнаду ако уговор буде закључен.

Основна сврха посредовања је овлашћење закључивања других уговора на основу којих се одвија промет робе или вршење других привредних услуга. Значај овог привредног услужног посла се посебно огледа у спољнотрговинском промету. Наиме, постоје ситуације у којима би једно лице желело да закључи одређени уговор, али му

* Рад је написан у оквиру пројекта Правног факултета Универзитета у Крагујевцу XXI век – век услуга и Услужног права, бр. 179012, који финансира Министарство просвете и науке Републике Србије.

¹ За израз „посредовање“ користи се још један израз „мешетарење“ или „сензалство“. Тако је први одељак Главе четврте српског Трговачког законика носио назив „о представницима или сензалима“.

